

BRUKSHUNDEN

*Svenska Brukshundklubbens årsstämma
äger rum söndagen den 7 mars 1948 kl.
10.00 å Stockholms-högerns förbunds
samlingslokal, Karduansmakaregatan 9,
Stockholm.*

Har Du löst Din medlemsavgift 1948?

Foto U. Friberg.

Gammelgårdens Gästgiveri, Sälen, en kär tillflyktsort
för alla SBK:are. I förgrunden hotellets innehavare, N.
Hansén, i sällskap med Brukshundens redaktör S. Sund.

Tidskriften "BRUKSHUNDEN"

Utgivare: SBK:s Centralstyrelse, Box 5029, Stockholm 5

Redaktör och ansvarig utgivare:
Sigfr. Sund, Pipersgatan 16, IV
Tel. 51 25 99

Skattmäst.: Kontorschef Th. Berneck,
Enskedevägen 98 C, Enskede

Centralstyrelsens expedition är öpp. kl. 11.00
—16.00 Tel. 67 56 46
Centralstyrelsens postgiro 196952

Svenska Brukshundklubben är associerad
med Svenska Kennelklubben och ansluten
till Centralförbundet för befälsutbildning.

Annonspriser:

1/1 sid. (200×140 mm)	100:- kr.
1/2 sid. (100×140 mm)	60:- kr.
1/4 sid. (100×70 mm)	35:- kr.
1/8 sid. (50×70 mm)	20:- kr.
1/16 sid. (25×70 mm)	10:- kr.

millimeterpris 25 öre på enkel spalt

Annonsorder och manuskript skola vara redaktionen tillhanda senast den 28 för att med säkerhet kunna inflyta i nästa månads nr

E. Olofssons Boktryckeri AB, Stockholm 1948

Tonnys

Köttmjölskex är halva hundfödan

• Ras och ålder ha avgörande betydelse för hundens kost, men i varje fall är Tonny's Köttmjölskex en värdefull ingrediens. Det är en produkt av animaliska och vegetabiliska födoämnen, som ge bästa näring åt muskulatur och benbyggnad. Begär Tonny-Kexen.

A.B. TENGERS
HUNDBRÖDSFABRIK
LIDINGÖ

FÖRSÄKRA HUNDARNA.

Svenska Ömsesidiga Kreatursförsäkringsbolaget i Oreberg har under sista halvåret 1947 utbetalt ersättningar för 248 st. hundar enligt följande:

Överkörda av bil	59 st.
Valpsjuka	48 »
Förgiftning	26 »
Överkörda av tåg	15 »
Försvunna	14 »
Hjärtlidande	7 »
Hälta	7 »
Lid. i matsmältningsorganen	5 »
Drunknade	4 »
Lamhet	4 »
Lungsjukdom	3 »
Hjärnlidande	3 »
Inhälbarna av större hundar	3 »
Benen avklippa i slättermaskin	3 »
Vådaskjutning	3 »
Öroninflammation	2 »
Blindhet	2 »
Leversjukdom	2 »
Övriga orsaker	38 »

Summa 248 st.

REGIN AV FENRISULVEN SKKS 1917 VV

e. Silverlyans Dux, u. Sigyn av Fenrisulven, står till avelstjänst för lämpliga tikar.

Regin är c:a 62 cm hög, kraftig, lugn och utomordentligt trevlig.

Hänvändelse till avelsrådet och till ägaren Herr Lasse Andersson, Charlottenburgsvägen 34, Solna.

Telefon 27 15 42

BRUKSHUNDEN

Organ för avel och dressyr av raserna:

BOXER, COLLIE, DOBERMANN, RIESENSCHNAUZER, ROTTWEILER och SCHÄFER

Arg. 9

19

48

Nr 1

Villkorlig försäljning av hundar

På senare år har liksom tidigare inom jakthunds- och sällskapshundsuppfödning- en även inom brukshundsporten en del uppfödare gjort ansträngningar att skaffa sig bredast möjliga bas för sin verksamhet. Denna företeelse är på gott och ont. Den bör sålunda uppmuntras men ledas in på sunda banor.

När en uppfödare på grund av bristande utrymme eller för ringa tid ej anser sig kunna hålla mer än någon eller ett par egna hundar, söker han utackordera några. En fullt korrekt form är då att träffa överenskommelse med en intresserad god vän att denne utan ersättning och utan att betala något tar hand om hunden och skriftligen garanteras rätt att behålla hunden, så länge fodervärden önskar. Är det frågan om en tik, är det rimligt, att fodervärden åtager sig att sköta tiken under dräktighetstiden, men uppfödningen av valpar bör skötas av ägaren, ty det är ju denne som utnyttjar sitt kennelnamn och bör ta besväret och skörda vinsten av uppfödningen. En viss ersättning till tikägaren bör vid goda resultat utgå.

Fodervärd bör som regel endast ifrågakomma beträffande tikar. Hanhundar bör försäljas med äganderätt, men det kan ju vara rimligt att ifråga om en värdefull avelshund förbehålla uppfödaren rätt till gratisparning med uppfödarens egna tikar men absolut ej med andra tikar. Det är sålunda knappast korrekt att träffa en uppgörelse, att hanhunden skall få fritt disponeras av säljaren för användning till vilka tikar som helst. En dylik överenskommelse kan endast bero på säljarens vinstintresse antingen för att uppbära parningsavgifter

för hunden eller för att till förmån för annan hund utesluta den ur konkurrensen. Är det senare motivet avgörande, kan aveln lida allvarlig skada.

En uppfödare, som på nämnt sätt behåller äganderätten till ett antal tikar, kan göra stor nytta för aveln genom att i relativt stor omfattning draga upp en homogen stam med lätt kontrollerbar blodslinje. Är han skicklig och har en viss tur, finns det förutsättningar för stor framgång särskilt hos oss, där uppfödarna ännu så länge visa ringa intresse för verkligt genomtänkt avel. Samarbete mellan dylika uppfödare och ett för sin uppgift allvarligt intresserat avelsråd har utsikt att bli verkligt fruktbarande. S.B.K. hoppas under de närmaste åren kunna upplägga en härför erforderlig statistik om möjligt i samråd med grannländerna.

Jag vill slutligen erinra om att vid den stora kynologiska konferensen i Frankfurt a. Main 1935 rekommenderades vissa formella regler för tillfällig disposition av förstklassiga tikar. Dessa regler innebar, att uppfödare skulle för ett antal månader arrendera tikar för avelsändamål. I de nordiska länderna har dessa regler dock ej accepterats.

Sven Hydén.

Hur skall en hundgårdsvalp (unghund) skötas?

I mitt svar lämnar jag matfrågan (den får aldrig försummas vid något slag av hunduppfödning) å sido och går direkt på motions- och uppfostringsproblemen. Här vill jag först som sist säga ifrån, att det

är absolut förkastligt och får inte heller förekomma — åtminstone inte bland SBK:s medlemmar — att valpar och hundar uppfödas i ett formligt fängelse utan motion och utan varje möjlighet att få vistas bland människor, jag åsyftar i detta fall även främmande personer.

Man måste från början se till att de små valparna inte blir skrämde på något sätt, ty en sådan händelse kan bli avgörande för hundens framtid. Det förefaller kanske som en överdrift att påstå något sådant, men är dock ett faktum! En hundgård, som ligger så till att den titt tätt passeras av främmande personer, är tillfällen till skrämelse mycket stor, helst om tiken (modern) rusar och skäller så snart någon obehörig närmar sig lyan. Till att börja med rusar de små valparna iväg för att gömma sig, men så småningom blir de dristigare och följer moderns mindre goda exempel och börjar även de rusa och skälla.

Är tiken sådan, varom nyss nämnts, »göm undan» henne för den händelse någon spekulant skulle komma för att se på valparna.

När nu valparna blivit så pass stora, att de kunna röra sig fritt och obehindrat både ute och inne, skall man låta dem få komma ut från hundgården, låta dem få vara i sällskap med folk, som inte skrämmer dem utan i stället drar deras uppmärksamhet till sig, sysslar med dem och gör dem självsäkra etc.

Vad unghunden beträffar, så skall man låta den komma in i vår bostad och göra honom hemmastadd och förtrogen med våra vanor. Vi få väl ändock utgå ifrån, att unghunden, då den en gång lämnat kenneln, skall få ett hem och att vistelse i hundgård inte mer behöver förekomma! Har en hund, varom här är fråga, aldrig fått vistas i en människoboning, är det ju självklart, att den kommer att uppträda främmande och ohyfsat eller åtminstone mindre belevat, om detta uttryck passar bättre.

Jag är ingen jägare, men herrar jägare måste ursäkta mig om jag påstår, att en jakthund (ty det är mycket vanligt, att en jakthund aldrig får vistas bland människor på sin »fritid»), som får vara tillsammans med människor och som blir föremål för en mera genomgående appelldressyr, inte

Göteborgsavdelningen

Dr Erik Malmström, ordf. i SBK:s Göteborgs-avdelning.

S.B.K:s Göteborgsavdelning har haft ett verksamt arbetsår. Vi inledde säsongen med filmförevisning och föredrag för allmänheten i Arbetareinstitutets aula, vilken var fylld till bristningsgränsen. Klubbens driftiga dressörer, Axel och Kurt Möller, som ha hand om träningarna, startade dessa i god stil med ett 40-tal hundar plus mattar och hussar på träningsfältet vid Marieholm, där den fortsätter varje söndag.

Även utåt har Göteborgsavdelningen gjort propaganda för brukshundarnas uppfostran och dressyr. I flera städer — såsom Alingsås, Borås, Hälsingborg, Örebro, Halmstad och

blir sämre utövare av sitt kall för det! De stackars jakthundarna brukar som regel få tillbringa den överksamma tiden mellan jaktperioderna i hundgård eller i någon mer eller mindre väl omönad hundkoja. — Arma djur!

—n.

Trollhättan — ha förevisats hundfilmer av klubbens vice ordförande, Dir. H. Andreasson, som också kommenterat desamma. Hundskötare John Eriksson har varit honom behjälplig. Filmerna ha livligt uppskattats av samtliga föreningar.

Vår obligatoriska vartävlan ägde rum vid Asa i Halland, där ett 30-tal hundar deltog. Vi hade även nöjet att se Varbergs- och Uddevalla-bor bland deltagarna.

Klubbafton med prisutdelning anordnades i H.B.F:s lokaler, därvid Inge Andersson för alltid tilldelades klubbens storslagna vandringspris (Hornet), som varit omstritt i snart 15 år.

De sedvanliga träningstävlingarna gick av stapeln med stor tillslutning. Hösttävlan blev förlagd till Fjärås i norra Halland. Ett 30-tal förare ställde upp och tävlingen blev alltigenom lyckad med goda resultat och prestationer.

Vår vice ordförande, ägaren av Kennel av Asabo, har under året av Svenska Kennelklubben tilldelats Hamiltonplaketten för schäferhunduppfoäding.

På sin 50-årsdag hade undertecknad nöjet och äran att bliva uppvaktad av klubbens representanter, Dahlgren, Holmgren och Sigge Svensson, vilka överlämnade ett konstverk i danskt porslin från klubbens styrelse och medlemmar. Denna hägkomst gladdde mig storligen och beder jag få framföra mitt hjärtliga tack till klubbens styrelse och våra c:a 150 medlemmar.

Vår tilltänkta hundutställning blev ju tyvärr inhiherad på grund av valpsjukan. Den har framflyttats till mitten av maj 1948, då vi hoppas på bättre tur. Dressyrkursen fick vi däremot igång, tack vare att myndigheterna beviljade tillstånd mot villkor, att hundarna vaccinerats och sträng uppsikt iakttoges. Kursen fortgår till den 15 april i Kybergskasernernas ridhus A 2 varje torsdag kväll, och ledes för närvarande av Filip Parkler.

Arbetsåret avslutades med en trevlig och angenäm höstfest å Guldhedens Restaurang den 29 nov., där festen inleddes med en timmes filmförevisning, visor och ballader till luta, varefter cirka 120 hundvänner bänkade sig till gemensam supé. Därefter prisutdelning, lottförsäljning, musik och dans.

Ordföranden.

Karlstad

Från S.B.K:s lokalavd. i Karlstad har det inte hörts något sedan vi hade vår utställning i somras. Så man kanske tror att vi har lagt arbetet med hundarna åt sidan.

Men så är inte fallet utan vi har arbetat vidare med gott hundmaterial. Vi började en dressyrkurs den 14—9—47 och den skulle vara i minst 20 tim. Men på grund av det stora intresse som kursen fick, så blev den utökad med ett 10-tal timmar. Och på våra kurser är alltid ett 15- å 20-tal medlemmar med, plus särskilt intresserade. Av ett tillmötesgående från överste F. Grevillius, I 2, Karlstad, får klubben låna ridhuset på torsdagskvällarna i 2 timmar. Ett pris utdelades till träningarnas flitigaste deltagare. Priset erövrades av Fröken Lille-Mor Sahlström som varit närvarande 17 gånger.

I slutet av okt. höll vi vårt första månadsmöte. Bland annat så beslöts om tillsättande av stugfogdar till stugan samt ord. av klubbmästerskap i appell-raporthundsklass och tävling mot Arvika samt ord. av höstfest och nytt månadsmöte i stugan den 31—11—47. Och många andra beslut fattades. Sedan mötet var slut bjöd ryttmästare N. Rosenblad på kaffe med dopp (ett efterföljansvärt ex.).

Den 16/11—47 hölls klubbmästerskap och tävling mot Arvika. Ett vackert vandringspris hade skänkts av intresserade arbetare på Karlstads Spinneri- & Väveri A-B.

X.

Kynologiska studieresan

Då visst intresse visat sig för den i förra häftet berörda studieresan, har vi fortsatt planläggningen och vänta nu på definitiva besked från Schweiz. Om den schweiziska vårutställningen äger rum 8—9 maj, reser vi från Hälsingborg med Linjebuss den 2 maj, övernattar i Sönderborg på Jylland och i Witzenhäusen och kommer efter att några timmar ha träffat ett par tyska kynologer till Basel i Schweiz den 4 på kvällen. 5—8 maj reser vi runt till ett antal kennlar och roar oss så gott vi kan med knappa resurser. 8—9 maj är vi på utställning. 10 maj far vi till Paris, där vi stannar 11 och 12 maj. Sedan valutan i Frankrike nu blivit gynnsammare för oss,

En vacker uppvisningsbild från Hälsingborg.

Hälsingborg

Dressyrkurserna i Hälsingborg och Höganäs ha under den gångna hösten flitigt besökts av intresserade hundägare från Båstad i norr, Landskrona i söder och Klippan i öster. Deltagarna, som uppgått till ett 50-tal, ha varit jämnt fördelade på de båda platserna. Höganäs-kursen, som på mångas begäran år 1946 sattes upp på försök, tycks nu ha blivit något av en institution för den hundälskande allmänheten i Höganäs och Kullabygden.

Utmärkande för kurserna i höst har nog varit, att åldern på hundarna i allmänhet varit så låg, genomsnittsåldern torde nog ligga under ett år. Detta kan nog till stor del bero på att hundägarna i dessa trakter nu fått upp ögonen för att det inte bara gäller att skaffa sig en hund, utan även att ge den en god dressyr snarast möjligt. Efter dressyrkursernas slut ha i Hälsingborg särskilda träningskvällar anordnats i ridhuset på Berga,

kanske vi har råd att roa oss litet. Den 13 passerar vi Belgien och den 14 och 15 har en kynologisk organisation i Holland lovat hjälpa oss till rätta. Hem far vi genom Tyskland och Danmark till Hälsingborg. Kostnaden stannar enligt förslag under 800:— kronor per person.

Anmälningar måste snarast skriftligen ingivas till expeditionen. 25 personer få delta och 100:— kronor upptages omkring 15 mars som förskottsavgift.

som välvilligt ställts till klubbens förfogande av chefen för K 2, överste Åke Höök.

Den »good-will», som Hälsingborgsavdelningen för närvarande åtnjuter, beror nog till stor del på den propaganda, som under den gångna sommaren utövats, främst då genom dressyruppvisningar. Klubbens uppvisningsavdelning, som består av 1 boxer och 11 schäferhundar med förare, ha under musiksergeant Lundquists ledning vid idrottsmässor på olika platser i Skåne visat vad en hund bör kunna. Att döma av den stora publiktillströmningen och den goda kritiken i tidningarna ha dessa uppvisningar blivit en god reklam för S.B.K.

Avslutningssamkväm hölls den 19 nov. å restaurang Csardas då förutom priserna till deltagarna i kursavslutningstävlingarna även pristagarna i den officiella tävlingen den 24 aug. fingo mottaga sina priser. Prisutdelningen förrättades av dir. H. Andreasson, Mölndal, som även visade sin utmärkta instruktionsfilm, vilken livligt uppskattades.

KIM.

Boxerhunden

Axons Jocke SKKS 6613 VV e. Dansk Champion Rolands Kadett SKKS 743 MM u. Axons Allis SKKS 2788 PP. Jocke, som erövrat 2 st. 1:a ökl. 2:a i skl. står till avelstjänst. Ägare *C. G. Palm*, Kennelvägen, V:a Carlebo, Bjärred, tel. 302.

Ett apropå till domare och spårhundsförare

Den allmänna inställningen vid tolkning av prövningsordningen har alltid hos oss spårhundsförare varit, att en hund för att erhålla betyget godkänd i spårarbetet skall finna slutapporten och ytterligare minst tre apporter. I de flesta fall har det förmodligen också dömts efter denna norm. Det har emellertid nu framkommit att denna uppfattning är felaktig.

Vid tävlingar i Västerås den 21/9-47 vanns segrarklassen för spårhundar av en hund, som endast funnit 5 föremål men ej slutapporten, trots att två andra hundar funnit alla sex apporterna. Då min hund var en av dem, som funnit samtliga föremål, och den dessutom enligt mitt förmenande borde ha fått en 10:a även i personspåret, gav detta mig anledning att fråga tre av de närvarande domarna och även hundsportens allt i allo, S. Sund, hur man egentligen dömt i ovan angivna fall. Jag fick då höra, att man numera söker gå in för att godkänna en hund, om den spårar perfekt samt finner minst fyra föremål och det kan konstateras, att den utarbetat hela spåret. Detta är naturligtvis en mycket god föresats och alldeles riktigt.

Motiveringen var den, att det skulle vara synd att underkänna en hund, som spårar perfekt men endast finner 5 föremål. En hund kan ju lika väl gå förbi slutapporten som t. ex. 2:dra apporten, och man kan även räkna med att en bärplockare, skogsvandrare eller lekande barn helt enkelt tagit slutapporten. Denna motivering är naturligtvis alldeles riktig och måste absolut accepteras.

För övrigt står det ej heller i prövningsordningen, att hunden måste finna slutapporten, men däremot står det att hunden skall utarbeta hela spåret. Där har vi pudelns kärna. Hur skall man kunna konstatera, att hunden utarbetat hela spåret? Jo det skulle tillgå på detta sätt, att domarna först konfererade med spårläggaren och sedan med hundföraren. Överensstämmer sedan dessa bådas uppgifter något så när, så skulle man ha skäl antaga, att hunden utarbetat hela spåret.

En mer otillfredställande lösning på en så betydelsefull sak kan jag för min del ej tänka mig, och samma uppfattning hyser alla de spårhundsförare, som jag tillfrågat i saken. För att inte tala om alla de misstankar, som kommer att häfta vid ett så svävande domslut,

även om domarna är aldrig så trovärdiga. Det har även nämnts, att denna bestämmelse skall få internationell fastställelse. Något mer olyckligt kan jag och många spårhundsförare med mig ej tänka sig.

Jag har funderat mycket på saken och kommit till att nog finns det möjligheter att eliminera eventuella missförstånd. Utan att ställa till en massa extra besvär för tävlingsarrangörerna bör man kunna förfara på följande sätt: »Instruera alla spårläggare att göra en extra markering då slutapporten nedlägges. Allt efter terrängförhållandena kan spårläggaren rita ett kors i marken eller göra ett kraftigt avstamp med klacken och lägga slutapporten mitt i korset eller avstampet, bryta av en kvist eller vad föremål som helst och lägga bredvid apporten. Slutligen kan slutapporten inringas med ett cirkelspår, som har c:a 2 m. diameter, och detta cirkelspår skall markeras kraftigt genom att spårläggaren släpar fötterna efter sig. Även om nu bärplockaren, skogsvandraren eller det lekande

AVEL

Från Schweiz importerade gula boxerhunden Toni von Adlisberg, SKK 11304/46, SHSB 2099 står till avelstjänst.

Har ett synnerligen lugnt och trevligt temperament. Vacker guldgul färg med mörka ögon, väl tecknad, mycket svart mask. Lämnar en jämn och bra avkomma.

Fru Ruth Myhrberg-Olsson,

Korsklevegatan 9 — Telefon 22 78 06.

Göteborg.

barnet av någon anledning tagit med sig apporten kan man absolut konstatera, var spåret slutar. Den kraftiga markeringen, som för hundens del i förhållande till själva spåret måste slänga ut en kraftig odör av spårläggaren, gör dessutom att en god spårhund med nästan 100-procentig säkerhet bör kunna söka sig upp till slutapportens plats även om den går 10 m. vid sidan om spåret i vindriktningen.

Jag skulle ej våga skriva detta, om jag ej ingående provat ut detta sätt och funnit det vara så gott som osvikligt. Nu tänker kanske många läsare, att undertecknad ej är vidare blygsam, som utan vidare påstår sig ha en god spårhund, men för säkerhets skull ber jag red. att ej skriva detta god med kursiverad stil. För att återgå till ämnet. Finns det ej någon apport på denna så väl markerade plats, återgå till domarna med den funna stenen, kvisten eller kotten och omtala under vilka förhållanden den är funnen. Tag i värsta fall med er tävlingsfunktionär plus spårläggaren och återgå till platsen samt bevisa, att apporten är uppslukad av jorden. Saken är o.k., hunden har utarbetat spåret, godkännes, och alla missförstånd är uteslutna.

Många spårhundsförare med mig vore säkerligen tacksamma, om dessa synpunkter ventilerades och blev föremål för diskussion innan några nya internationella bestämmelser fastställes.

Erik Clefberg
V. H. H.

Prima schäfervalpar

väntas den 13 februari efter Baldur vom Befreiungsplatz SZ 508689 SchH III MH I undan Itta von der Buchenhöhe SZ 560682, avelskorad i Danmark.

I Danmark avelskorade Asta von Wagrien SZ 546141 födde den 13.1, 7 st. valpar varav 5 pålades efter Aladdins Dingo Dsk HSB 111820 (e. Baldur vom Befreiungsplatz u. Itta von der Buchenhöhe).

Kennel av Klodoburg Gösta Svensson, Rönninge, tel. 311.

Imp. schäferhunden CUNO VON DER SCHWEIZERWERKEN SKKS 1605/47 står till avelstjänst för passande tikar.

Ägare: *Swärdsgårdens Kennel, Fru Sally Swärd, Smedslätten, Tel. 25 01 46*

SCHÄFERVALPAR

födda den 28 december 1947

e. Cuno von d. Schweizer-Werken SKKS 1605/47 cert och hpr i Karlstad 1947 u Bissie SKKS 1454/46 1:a skl och extra pris i Visby 1947
Löjtnant Marlo Hjernquist Artursberg, Södertälje. Tel. 302 11

Schäferhunden

Åkabo Garm SKKS 2776 UU e. Champion Rosenhofs Muck SKKS 2318 PP u. Kuni av Åsabo SKKS 2105 RR står till avelstjänst. Ägare *C. G. Palm, Kennelvägen, V:a Carlebo, Bjärred, tel. 302.*

BLIV MEDLEM AV S. B. K!

Importerade schäferhunden

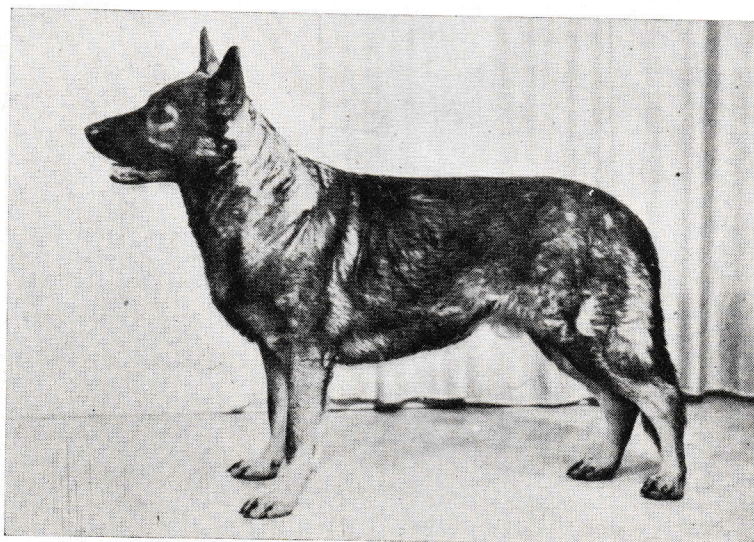
ALADDINS DINGO

DskHSB 111820

står till avelstjänst för passande tikar

Härstamning:

Fader: Baldur vom Befreiungsplatz SZ 508689 SchH 111 MH 1 Guldmedalj 1941	Sigbert Heidegrund SZ 453235 ZPr	Odin von Stolzenfels SZ 406023 ZPr
	Berna zur Saarkante SZ 467070	Dina v d Webbelmannslust SZ 394373 SchH 1
Moder: Itta von der Buchenhöhe SZ 560682 Korad till avel 1944—1945	Sigbert Heidegrund SZ 453235 ZPr	Claus vom Ueberfunder SZ 432818 ZPr
	Doris von der Autobahn SZ 521383 SchH 1	Alda zur Saarkante SZ 435368
		Sieger Odin von Stolzenfels SZ 406023 ZPr
		Dina v d Webbelmannslust SZ 394373 SchH 1
		Odin von Busecker Schloss SZ 463301 PH
		Buche von Scharnetzky SZ 446384 SchH

Hänvändelse till SBK:s avelsråd eller ägaren Hälsovårdsinspektör
Nils Jacobsson, Fredsgatan 23, Sundbyberg
Telefon: 28 59 23

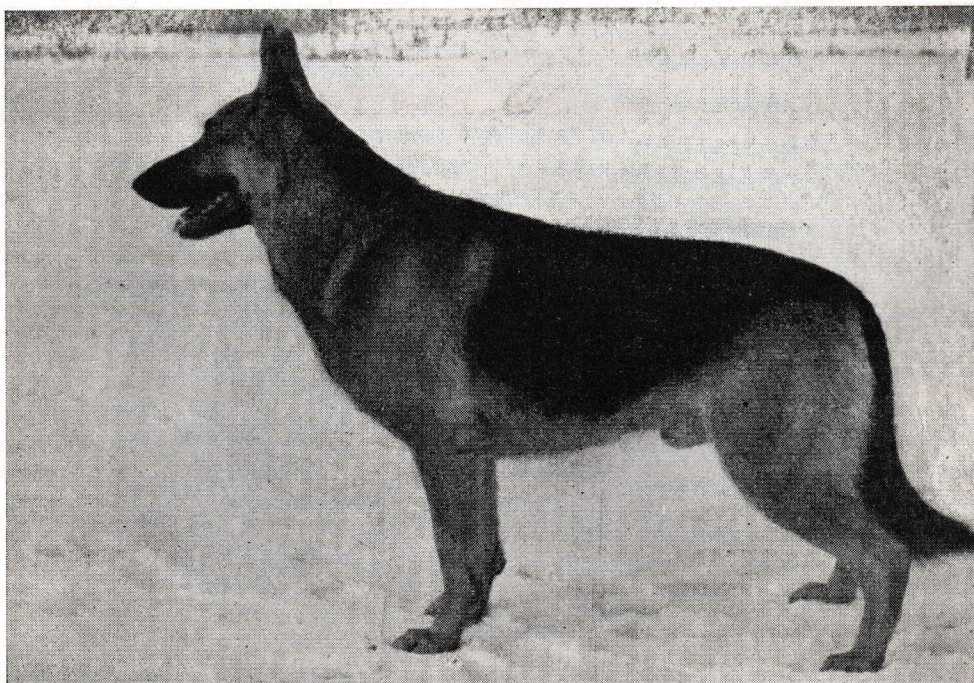
Schäferhunden
SILVERLYANS DUX

SKKS 2667 TT

står till avelstjänst för passande tikar

Härstamning:

Fader: Champion Rosenhovs Muck SKKS 2318 PP	Solåkers Arab SKKS 1161 LL	Chlodulf vom Pelztierhof SZ 446895
		Asta von Heidelbeerberg SKKS 275 LL
		Lord vom Wittenberge SKKS 415 FF
	Dolly av Ringön SKKS 1201 HH	Ch Jana av Ringön SKKS 817 DD
Moder: Aida av Asabo SKKS 39 SS	Ch Nestor von der Natternburg SKKS 860 RR	Trick vom Schlossfelsen SZ 491725
		Xira von der Natternburg SZ 502208
	Ch Ziba av Trebergs- klippan SKKS 679 PP	Lilliengaards Kuno Dsk SB 47307
		Solåkers Zassa SKKS 1165 LL

Ägare: Löjtnant Olof F. Carlsson, Hövdingevägen 13, III, Lidingö 3.
Telefon: 65 61 43

Frollsjöns KENNEL

Arlagången 6, GÖTEBORG

Telefon 22 58 86

Imp. Solbjergs Adil Dsk HSB 105648

1:a skl. cert. hederspris och CACIB vid SKK:s utst. Malmö 1947. Domaren — fru L. Wengel — skriver: »Han är endast 22 månader, men en utmärkt representant för rasen, långsträckt, stram, litet mager ännu, men han påminner mig mycket om Baldur, sådan jag minnes honom första gången jag såg honom i Tyskland. Han har Baldurbarnens utmärkta väsen, godmodig men mycket självsäker».

Hugo Paulsson

Uppfödare av schäfer — Avelshundar — Valpar till salu

Kennel av Åsabo

Special-
uppfödning
av
Schäfer-
hundar

Champion **NESTOR** von der **NATTERNBURG** och
importerade **JOGGI** von der **ELFENWIESE**

stå till avelstjänst för passande tikar

Direktör **HENRIK ANDREASSON** — M ö l n d a l

Tel. Kenneln: Frillesås 68 — Göteborg 27 03 17

Nyimporterade **JOGGI** von der **ELFENWIESE** SHSB nr 97450 f 28 maj 1945, e Erlo von Erlenmoos SHSB 85076, u Cilla von Etzliberg SHSB 83627. Svart och gul. Uppf herr Martin Gredig, Langacker, Schweiz, står till avelstjänst. Äg direktör Henrik Andreasson, Mölndal, innehavare av Kennel av Åsabo, Lyftabro, postadress Frillesås, telefon Frillesås 68 och Gbg 27 03 17.

E. Olofssons Boktryckeri AB, Stockholm 1948

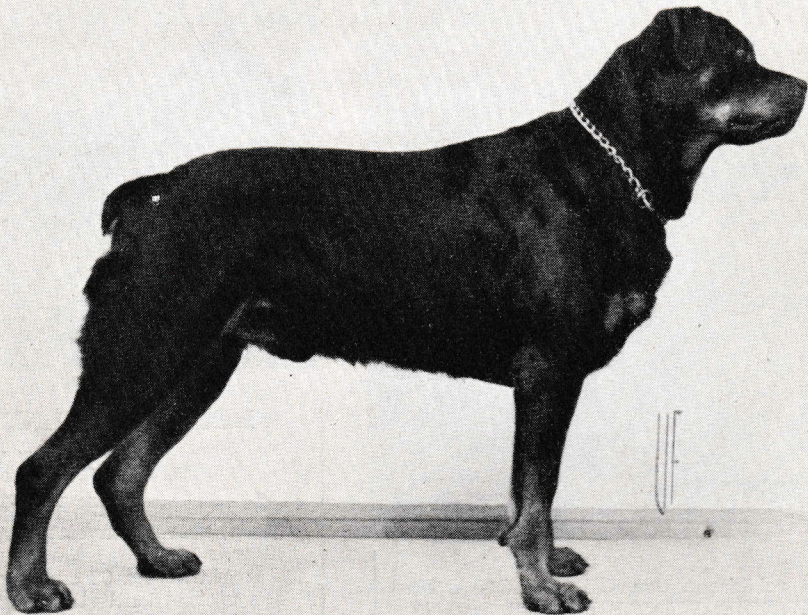
Lösnummerpris 1 krona

BRUKS HUNDEN

Avdelningarna anmodas att omgående till centralstyrelsen, Box 5029, Stockholm 5, insända uppgift om resp. styrelseledamöter och deras fullständiga adresser.

Du, som lärt Dig vårda Din hund, bidrag till att minska smittofaran genom att koppla upp och till polismyndigheten överlämna lösdrivande hundar!

Rottweilerhunden MAX, SKKS 5784 VV, e. Ch. Tell v. d. Hackerbrücke, SKKS 2766 PP, u. Viola's Zenta, SKKS 2039 PP, 1:a skl SKK Stockholm 1947, 1:a skl. cert. och hp SBK, Stockholm 1947, står till avelstjänst. Äg. Direktör E. Kulling, Pilgatan 5, Stockholm, telefon 52 53 30.

Tidskriften "BRUKSHUNDEN"

Utgivare: SBK:s Centralstyrelse, Box 5029, Stockholm 5

Redaktör och ansvarig utgivare:
Sigfr. Sund, Pipersgatan 16, IV
Tel. 51 25 99

Skattmäst.: Kontorschef Th. Berneck,

Centralstyrelsens expedition är öpp. kl. 11.00
—16.00 Tel. 67 56 46
Centralstyrelsens postgiro 196952

Svenska Brukshundklubben är associerad
med Svenska Kennelklubben och ansluten
till Centralförbundet för befälsutbildning.

Annonspriser:

1/1 sid. (200×140 mm)	100:- kr.
1/2 sid. (100×140 mm)	60:- kr.
1/4 sid. (100×70 mm)	35:- kr.
1/8 sid. (50×70 mm)	20:- kr.
1/16 sid. (25×70 mm)	10:- kr.

millimeterpris 25 öre på enkel spalt

Annonsorder och manuskript skola vara redaktionen tillhanda senast den 28 för att med säkerhet kunna inflyta i nästa månads nr

E. Olofssons Boktryckeri AB, Stockholm 1948

Tonnys

köttmjölskex är halva hundfödan

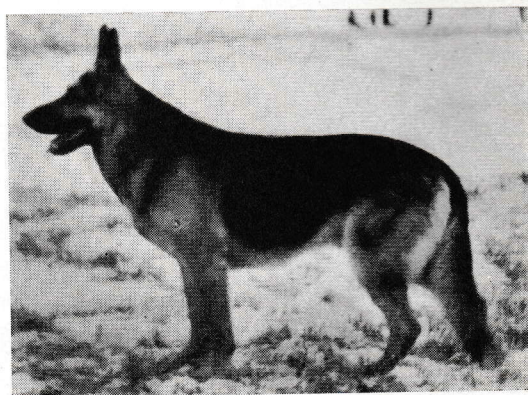
Ras och ålder ha avgörande betydelse för hundens kost, men i varje fall är Tonnys köttmjölskex en värdefull ingrediens. Det är en produkt av animaliska och vegetabiliska födoämnen, som ge bästa näring åt muskulatur och benbyggnad. Begär Tonny-Kexen.

A.B. TENGERS HUNDBRÖDSFABRIK LIDINGÖ

Imp. schäferhunden CUNO VON DER SCHWEIZERWERKEN SKKS 1605/47 står till avelstjänst för passande tikar.

Ägare: Svärdsgårdens Kennel,
Fru Sally Svärd, Smedslätten
Tel. 25 01 46

REGIN AV FENRISULVEN SKKS 1917 VV

e. Silverlyans Dux, u. Sigyn av Fenrisulven, står till avelstjänst för lämpliga tikar.

Regin är c:a 62 cm hög, kraftig, lugn och utomordentligt trevlig.

Hänvändelse till avelsrådet och till ägaren Herr Lasse Andersson, Charlottenburgsvägen 34, Solna.

Telefon 27 15 42

BRUKSHUNDEN

Organ för avel och dressyr av raserna:

BOXER, COLLIE, DOBERMANN, RIESENSCHNAUZER, ROTTWEILER och SCHÄFER

Arg. 9

19

48

Nr 2

Nuvarande råttutrotning riskabel för landets hundar

Svenska Ömsesidiga Kreatursförsäkringsbolaget Oreberg har gjort red. uppmärksam på de stora risker för förgiftning, som landets hundar utsätts för vid det sätt varpå råttutrotningen f. n. bedrivs. För att om möjligt få någon ändring till stånd, har bolagets konsult. veterinär, fältveterinär Kjell Melin, Karlstad, ingått till Kungl. Veterinärstyrelsen med en skrivelse i saken.

I skrivelse fästes Styrelsens uppmärksamhet på de förhållanden under vilka råttutrotningen i allmänhet bedrivs inom landet. Det framhålles, att råttutrotningen medför mycket stora förgiftningsrisker för hundar, risker som synes böra kunna avsevärt förminska utan att råttbekämpandet behöver lida därpå.

Fältveterinär Melin säger bl. a. att råttutrotningen sker till huvudsaklig del med hjälp av förgiftade beten, som utlägges dels genom vederbörande hälsovårdsmyndighet eller vissa firmor, som specialiserat sig på denna uppgift, dels ock genom fastighetsägarnas egen försorg, vilka därvid själva anskaffa giftet. De giftslag, som mest komma till användning, synes vara fosfor, bariumsalter, kiselfluoridnatrium, talliumsalter, sjölök och preparatet antu, av vilka de två sistnämnda f. n. mest torde användas. Samtliga dessa medel äro mycket giftiga för hundar.

Betena utläggas mest mer eller mindre vårdslöst invid soptunnor, å bakgårdar, i lador och andra öppna uthus, där de lätt

kunna åtkommas av lösgående hundar, vilka »strunta» i de varningsanslag, som uppkonstrats på berörda lokaliteter. Varningsanslagen äro sålunda praktiskt taget av föga värde och bliva väl i regel ej lästa annat än av vederbörande fastighetsägare själva. Lösgående hundar ha i varje fall ingen nytta av dem. Det är angeläget påpeka, att det — under de årstider, då råttutrotningen huvudsakligast försiggår — är tillåtet att låta hundar gå lösa. Det finnes ju därför stora möjligheter att hundar, t. ex. jakthundar, som under långdrev komma långt från sina hem, komma över vårdslöst utlagda beten. Fältveterinär Melin framhåller vidare att det är mycket beklagligt, att sjölök felaktigt kommit att anse såsom praktiskt taget ofarligt för hundar, vilket också måhända leder till minskad försiktighet vid användandet.

Efter att ytterligare ha framfört viktiga fakta i saken, hemställer hr M. att Kungl. Veterinärstyrelsen måtte vidtaga de åtgärder, som Styrelsen kan anse påkallade till förminskande av de förgiftningsrisker för hundar som råttutrotningen enligt f. n. bedrivet tillvägagångssätt innebär.

Slutligen är det angeläget framhålla önskvärdheten av att landets hundägare och klubbens medlemmar i synnerhet iakttaga nödvändiga försiktighetsmått vid skötseln av sina hundar. Dessa böra sålunda icke lämnas åt sig själva utanför hemmet eller fritt löpande på sådant sätt och på sådant avstånd från resp. vårdare,

att denne förlorar den nödvändiga kontrollen över hundens görande och låtande. Att lära hunden undvika taga upp »matnyttigt», som finns ute i markerna eller annorstädes utanför hemmet, är under för handen varande omständigheter kanske en nödvändighet — ?

Rådjursbeståndet i fara? Okynnesshundar i farten

I pressen påtalas f. n. att landets rådjur på vissa håll utsätts för grovt djurplågeri genom anfall och bett av lösspringande och kringströvande hundar. Det är t. o. m. så pass allvarligt, att saken omnämns i radio samt dessutom givit anledning till en interpellation i riksdagen av hr Spångberg (S), som frågade: »Har jordbruksministern observerat det djurplågeri rådjursbeståndet i vissa delar av landet är utsatt för av lösa och kringdrivande hundar»?

Vi hemställa, att våra medlemmar noggrant beaktar ifrågavarande och sköter sina hundar på sådant sätt att skäl till anmärkning icke behöver förekomma. Låt aldrig Din hund angripa och skada andra djur!

Lösspringande hundar

Om man av en händelse stiger av tåget och beger sig in i ett mindre eller medelstort stationssamhälle, möter man så gott som undantagslöst ett flertal lösspringande hundar av olika raser och bastardvarianter. Ett ha dessa djur gemensamt, nämligen: »De äro ute på egen hand, ty någon matte eller husse syns icke till!» Vi som syssla med hundar och hunduppfostran ha nog svårt att fatta hur illa det i verkligheten är ställt inom landet beträffande hundkulturen. Vi kunna icke tänka oss att det finns så många ansvarslösa hundägare ute i bygderna. Våra lokalstyrelser och våra medlemmar var och en i sin stad uppmanas ha sin uppmärksamhet riktad på sagda förhållande och vidtaga de åtgärder, som ankommer på en ansvarskännande SBK:are.

Angående valpsjukan

Enligt förljudande har Svenska Kennelklubben hänvänt sig till Kungl. Veterinär-

styrelsen och inhämtat Styrelsens åsikt, huruvida läget i fråga om valpsjukan kan anses tillåta hundutställningar under år 1948. Veterinärstyrelsen har därvid förklarat sig f. n. icke vilja motsätta sig att Svenska Kennelklubben och med densamma associerade special- och lokalklubbar under år 1948 anordnar utställningar, men dock på villkor, att samtliga deltagande hundar *vaccinerats senast* två månader före respektive utställning. Skulle situationen i fråga om valpsjukan ytterligare försämraras, måste man emellertid räkna med att planerad utställning kommer att förbjudas.

Den som under året har för avsikt att deltaga med sin hund på någon utställning gör därför klokt i att genast låta vaccinera hunden. Intyg beträffande dylik vaccination måste ovillkorligen bifogas utställningsanmälan. Närmare bestämmelser i saken kan inhämtas efter hänvändelse till klubbens expedition.

Sigfr. Sund.

Till S. B. K:s samtliga medlemmar!

Styrelsen för Svenska Brukshundklubbens Uppsalaavd. inbjuder härmed klubbmedlemmarna till livligt deltagande i verksamheten. — Ur det preliminära programmet anföres följande:

Mars, början. Allmänt propagandamöte med föredrag om hundar m.m. Program senare. Hundars behandling ur veterinärsynpunkt. Föredrag av fackman.

April 4, 11 och 18. Fr. kl. 10.00. Klubbstugan, St. Djurgården. Dressyrövning, träning och uttagning av hundar till Fyrstadstävlingen. Serietävlan med priser anordnas.

April 25. Kl. 9.00—16.00. Fyrstadstävling i spår- och rapporttjänst med sex hundar från var och en av städerna Västerås, Köping, Enköping och Uppsala. — Se särskilt program. Lördag 24 april kl. 19.00 middag för deltagare och intresserade medlemmar. Dans. Attraktioner.

Maj 6. Officiella bruksprov: Alla klasser för skydds-, rapport-, spår- och sjukvårdshundar samt appellklass. — Anmälan till sekr. senast en vecka före tävlingen.

Maj 22. Vårmöte med rapporter från fältarbetet, förströelser av olika slag. — Endast angenäma överraskningar. Närmare se näre.

MEDDELANDEN lämnas i pressen genom annonser och artiklar.

Varje vecka i regel torsdag, finnas S.B.K.-aktuellt under rubr. »Från klubbarna».

Vi hemställa till våra gamla medlemmar att omgående inbetala årsavgiften Kr. 10: —. (För ytterligare familjemedlem Kr. 5: —) samt att anmäla nya medlemmar.

Kassör: Herr Helmer Karlsson, Storgatan 12, Tel. 33744.

Skrivelser adresseras: S.B.K. sekr. Fru Iris Johansson, Ringvägen 6, Uppsala 11.

STYRELSEN.

Hundilsken hamnade i sinkabirum

Om folkilskena hundar berättas det då och då. Vi ska nu berätta om hundilsket folk, för omväxlings skull.

På Stationsgatan i Skellefteå iaktogs på lördagsmiddagen en stor, kraftig karl som ilsket förföljde en hund uppför gatan. Det skedde ingalunda ljudlöst, inte från någondera parten, och ytterligare uppmärksamhet tilldrog sig den omständigheten att karlen hade en i förhållande till väderleken (minus 20 grader) mindre lämplig klädsel. Bl. a. var han barhänt och utan ytterrock.

Hunden retirerade in på husses gård, troende sig vara trygg bakom häcken. Men den hundilskne var ilsken nog att försöka forcera även det hindret. I samma veva inskred dock en poliskonstapel och hundjakten tog en ände.

Den arge mannen framhöll att hans aversion mot Canis-släktet berodde på att han sett hundar driva ren i inlandet, och nu ville han hämnas på renarnas vägnar.

Slutet blev att hundhataren hamnade i finkan; han var tämligen påverkad av alkoholhaltiga drycker.

Skellefteå-avdelningen

avhöll sitt årsmöte den 16 jan. 1948 å Pehrsons Festvåning. Ordf. Berndt Lindström, hälsade de närvarande välkomna, och utsågs sedan även att leda dagens förhandlingar. Styrelse- och revisionsberättelsen godkändes, och

beviljades styrelsen full och tacksam ansvarsfrihet. Styrelsen omvaldes och har följande sammansättning: Ordf. Berndt Lindström, vice ordf. Arne Wiklund, kassör Gunnar Nerdal, sekr. Elis Perneskog. Till styrelsesuppleanter nyvaldes hrr Åke Wihlborg och Hans Marklund. En draghundssektion bildades och som ledamöter invaldes hrr Hans Marklund, Berndt Nilsson och Kurt Pettersson. Klubben har undersökt möjligheterna att anskaffa en sportstuga, men det har ej lyckats förvärva någon till överkomligt pris. Instruktionsverksamheten har under året varit ringa, och klubben söker fortfarande med ljus och lykta efter en instruktör. Enär SKK planerar utställningar i Umeå och Boden 1948, hoppas vi att in-tresset ytterligare skall höjas för våra fyrbenta vänner. »Löshundstrafiken» och stävjan-det av denna diskuterades livligt och beslöts tillskriva lämpliga instanser samt agitera i ortspressen för bättre tillsyn av hundarna. Efter mötet bjöd avdelningens medlemmar på kaffe.

Sekr.

Gotlands-avdelningen

Trots sjukdomar med dödlig utgång bland hundarna och trots många andra motgångar för medlemmarna i Brukshundklubben ser den tillbaka på ett synnerligen gott arbetsår och blickar framåt med odelad optimism, enligt vad man konstaterade vid klubbens årssammanträde i Visby i veckoskiftet, ett f. ö. välbesökt möte, där styrelseval, årsredogörelser o. dyl. bl. a. stod på programmet.

Styrelsen omvaldes i stort sett och har följande sammansättning:

Ordf.: kaptan Tore Dahlgren (omval), vice ordf.: försäljare Gustav Bergström (omval), sekr.: polisman Ture Högfeldt (omval), skattm.: maskinskötare Åke Olofsson (omval); ledamöter: montör Gösta Jonasson samt år 1947 valda på två år: kaptan Ahlfors och förest. Göte Andersson, suppl. förrädsarb. Åke Johansson (omval) och telefonrep. Åke Liljeroth (nyval), revisorer: landskontorist Erik Wiberg (omval) och kamrer Harald Svedjer (nyval), tävlingskommitté: hrr Holger Carlsson, Åke Liljeroth, Knut Larsson och Fredrik Lindh.

Många tävlingar.

Medlemsantalet har under året varit 80 helbetalande och 12 halvbetalande. Styrelsen har

sammanträtt 17 gånger. Genom propagandamöten med föredrag, film och dressyruppvisningar på landsbygden har under året tre sektioner bildats nämligen i Klintehamn, Slite och Tingstäde.

Två draghundstävlingar har hållits och klubbmästerskapet gick den 23 februari. Även i år har klubben kunnat genomföra serietävlingen i appellklass, bestående av fem tävlingar, varvid de tre bästa inräknats i resultatet. Träningsstävling i nybörjarklass för spårhundar har också ingått i årets tävlingsprogram och lördagen den 28 hölls officiellt bruksprov för uppflyttning till nybörjarklass och högre klass med kriminalöverkonstapel Sigfrid Sund, Stockholm som överdomare. Bästa spårhund blev schäferhunden Barry, med hr Georg Johansson som förare och ägare.

I början av tävlingssäsongen anordnade tävlingskommittén en instruktionsdag på Visborgsslätt, främst avsedd för de nya medlemmar, som ej förut deltagit i någon tävling.

Klubben har under det gångna året på olika sätt propagerat för sin verksamhet med växlande resultat. Det mest lönande, ekonomiskt sett, genom populära och uppskattade dressyrvisningar på Stångaspelen och vid Kennelklubbens utställning. Gratisåkning i pulka för barn vid olika tillfällen t. ex. på Strandgårdet (300 barn), på isgalor på Gutavallen och Bogeviken i Slite, gav givetvis inget tillskott till kassan.

Vid Svenska Brukshundklubbens årsstämma i Stockholm den 16 mars representerades lokalavdelningen av kapten Tore Dahlgren, som därvid blev utsedd till ledamot i centralstyrelsen.

Centralstyrelsen har som C-domare godkänt kapten Ahlfors och polisman Högfeldt, varför antalet C-domare nu uppgår till fem.

Året kan betecknas såsom ett synnerligen gott arbetsår med stort deltagande från medlemmarnas sida. Våra dressyrkvällar på A 7 ha besökts av i medeltal 20 medlemmar och andra med hundar. Tyvärr har valpsjuka eller liknande sjukdom härjat bland våra hundar, under senare delen av året, och satt stopp för all dressyr och alla tävlingar. Men trots detta har medlemmarna samlats till trivsamt klubbafton första torsdagen i varje månad och trots motgångar såväl ekonomiskt som materiell se de framåt mot ett nytt år, för kommande tävlingar och gemensamma strävanden

att sprida kunskap om skötsel och vård av våra hundar.

Efter årsmötet följde supé med dans, prisutdelning och uppträdande av flera medlemmar. C:a 70 medlemmar med damer hade hörsammat inbjudan.

Prislista över tävlingar under året.

Serietävling i appellklass: 1) Sahib, 848 2/3 poäng, fru G. Johnsson, Visby. Inteckning i klubbens vandringspris och hpr., 2) Rayne, 842 poäng, G. Bergström, Visby, 3) Vargo, 839 poäng, G. Jonasson, Visby, 4) Bissie, 813 1/3 poäng, M. Hjernqvist, Visby, 5) Jackie, 808 poäng, frk Å. Karlsson, Visby, 6) Kasha, 797 1/2 poäng, T. Dahlgren, Visby, 7) Maritza, 765 1/2 poäng, J. Ahlfors, Visby, 8) Banzai, 703 2/3 poäng, fru E. Jansson, Tingstäde, 9) Sussie, 693 1/2 poäng, K. Bengtsson, Visby, 10) Nero, 693 1/2 poäng, S. Johansson, Visby, 11) Fellow, 599 poäng, fru Olofsson, Visby. Samtliga hederspris.

Draghundstävling 9/2 1947: Klass A: Bissie, M. Hjernqvist. Klass B: Farr, G. Weume. Båda hpr.

Draghundstävling, klubbmästerskap 28/2 1947: 1) Bissie, M. Hjernqvist, hpr och Svenska Brukshundklubbens bronsplakett.

Hpr till flitigaste deltagaren i dressyren i A 7:s ridhus tillföll Åke Svedjer, Visby.

Hälsingborg

Lokalavdelningen i Hälsingborg avhöll onsdagen den 21 januari i år sitt sjätte årsmöte. Ordföranden, musiksergeant Åke Lundquist, hälsade de närvarande hjärtligt välkomna samt utlyste val av ordförande att leda dagens förhandlingar, och herr Axel Scharling utsågs att för kvällen svara för ordförandeskapet.

Föredragningslistan som omfattade ett 30-tal punkter började med godkännande av styrelse-, revisions- och tävlingsberättelserna. Styrelsen beviljades full ansvarsfrihet för det gångna verksamhetsåret. Därefter följde val av styrelseledamöter och suppleanter samt revisorer och fick styrelsen, efter företagna val och senare konstituering följande sammansättning: ordförande Åke Lundquist (omval), v. ordförande Knut Hultberg (omval), sekreterare Bengt Bengtsson (nyval), kassaförvaltare frk. Evy Larsson (omval) samt ledamöterna Allan Nilsson (omval) och Helmer Blom (om-

val). Till styrelsesuppleanter för ett år valdes hrr Edvard Magnusson och Knut Persson. Till revisorer för ett år valdes hrr Viking Salomonsson och Verner Svensson.

Vidare på föredragningslistan förekom slo-pandet av kommittéerna och i dessas ställe tillsättande av ett arbetsutskott som finge ta-ga hand om alla tävlingar, fester, möten o. dyl. Dess sammansättning bestämdes till sekreteraren, kassörskan samt två ledamöter. Ang. telefon till ordföranden beslöts att klubben skulle betala halva avgiften för denna liksom under föregående år. Att teckna klubben såsom firma utsågs ordföranden, kassörskan och sekreteraren. Såsom representant vid kongressen i Stockholm utsågs ordföranden Ake Lundquist.

Ur styrelse- och tävlingsberättelserna för 1947 kan nämnas följande: klubben hade vid årsskiftet 147 medlemmar, sålunda en höjning av medlemsantalet med 20 nya medlemmar under året. Dressyrkurser har anordnats i Hälsingborg och Höganäs, uppvisningar på ett flertal platser i Skåne. Tillstånd till tävlingar har, på grund av valpsjuka, endast erhållits en gång under året och denna gick av stapeln den 24 aug. då de tre Skåneklubbarna drab-bade samman i Hälsingborg. Tillstånd fanns även för utställningen i Malmö, men måste denna, på grund av att länstyrelsen återkal-lade tillståndet, inhiberas. Bästa hundar under året är enl. tävlingskommitténs redogörelse herr Knut Perssons collier Carita som vann appellklassen i årets enda officiella tävling samt fru Rut Ahlins schäfer Lorry som blev fyra i samma tävling. I nybörjarklass rapport-hundar belade herr Edvard Magnussons boxer Nicko andra plats och i segrarklass rapport-hundar tog serg. Ake Lundquists Tarzan sitt andra certifikat. Ake Lundquist med Tarsan representerade även klubben vid rikssegrarpro-vet i Göteborg i vilket han tog hem en tredje placering bland rapporthundarna.

Lördagen den 7 febr. gick så den efterläng-tade årsfesten av stapeln på Hotel Mollberg i Hälsingborg där klubben tog stora bankettsa-len i besittning och där det var dukat till supé för ett 75-tal personer. Ordföranden hälsade å festkommitténs vägnar de närvarande hjärt-ligt välkomna samt tog tillfället i akt att rikta ett par uppmaningens ord till alla »hussar och mattar» angående valpsjukan. Sedan den delikata supén avnjutits i lugn och ro tråd-des så dansen till tonerna av en utmärkt trio.

Avbrott förekommo och det första var när Edvard Magnusson började sjunga sina nidvi-sor om styrelsen och andra personer, som han tyckte behövde ett litet nyp. Det andra blev när frågesporten mellan Hälsingborg och Hö-ganäs började, och här bör endast nämnas att Hälsingborgarna fingo stryk efter noter av det stronga Höganäslaget. Strax efter frågespor-ten trädde så ordföranden fram för att utdela det pris till bäste medlemsansaffare som ut-delas varje år, och efter ett litet tal överläm-nade han priset till herr Edvard Magnusson som i svår konkurrens med ordföranden eröv-rade årets pris. Så trädde dansen i all gem-ytlighet under kvällen och herr Osvald Freij avlöste orkestern ett tag och sjöng några liv-ligt uppskattade visor. Strax innan sista dan-sen tog herr Erik Nordling till orda och höll talet till klubben i vilket han bl. a. yttrade att det var sällsynt att man i en klubb tog så personligt hand om medlemmarna som här var fallet.

Så slutade då denna angenäma kväll och var och en fick försöka taga sig hem efter bästa förmåga.

KIM.

Från Nyköpings-avdelningen

Hundskatten i Nyköping höjd till 40: — kro-nor. Med detta faktum för ögonen gled Ny-köpingsavdelningen in i sitt fjärde verksam-hestår. Preludierna kunna därför knappast an-ses som gynnsamma. Men en oangenäm inled-ning kan följas av en så mycket angenämare fortsättning, så vi i Nyköpingsavdelningen se med förtröstan på verksamhetsåret 1948.

Den 22 januari avhöll klubben sitt årsmöte, vars förhandlingar leddes av överkonstapel S. Lillieros. Medlemmarna hade infunnit sig tal-rikt. Fart och kläm kännetecknade årsmötet och diskussionens vågor gingo ibland rätt hö-ga.

Av års- och verksamhetsberättelserna fram-gick att 1947 varit klubbens hittills fram-gångsrikaste verksamhetsår. Hundar tillhöran-de klubben ha lyckats utomordentligt vid så-väl tävlingar som utställningar. Klubbens in-struktörers arbete börjar ge frukt. Intresset för såväl bruks- som appelldressyr har varit mycket stort, med resultatet att 5 hundar uppflyttats till »Högre klass» och sju till »Nybörjarklass». Så nu står det inte på förr-

än även Nyköpingsavdelningens hundar är med och kämpar med landets lithundar i seg-rarklassen. Det blir att komma igen och ha laddat.

Den största händelsen under år 1947 var givetvis vår första officiella tävling. Det blir nog flera tävlingar vad det lider här i Nyköping.

En god propaganda för hundsporten svarade klubben för i samband med midsommarspelen å Nyköpingshus. Vår hunduppvising utgjorde faktiskt en av de mest uppskattade programpunkterna under spelen. Vi ha redan blivit tillfrågade om vi vilja medverka även vid 1948 års festspel, och vi komma naturligtvis att tacka ja.

Förra året träffade vi överenskommelse om samarbete med Nyköpings Hemvärn. Detta samarbete hoppas vi bli till nytta och nöje för båda parterna. Genom Nyköpings Hemvärns förmedling har en militärbarack ställts till klubbens disposition. Baracken kommer att användas till klubbstuga.

Klubben har under 1947 utgivit en lokal klubbtidning, som av allt att döma uppskattats livligt av medlemmarna. Sedan i höstas är en dressyrkurs igång med 12 deltagare. För medlemmarnas gemensamma trevnad ha en del fester och samkväm anordnats. Fyra klubb-tävlingar hava avhållits och utombys har klubben representerats vid fyra utställningar, fyra officiella tävlingar och en klubb-tävling. Så som under 1947 har det aldrig jobbats inom klubben, men roligt har det varit.

Antalet medlemmar vid årets slut var 73. Vi hoppas att det skall bli minst lika många under år 1948. Helst flera förstås. Nog skall klubbens ledning göra vad som står i dess makt för att söka åstadkomma en hundraprocentig anslutning till klubben av Nyköpings m. fl. hundägare.

Ortspressen i Nyköping har under år 1947 visat klubben stor uppmärksamhet. Klubbens verksamhet har kommenterats i utförliga reportage.

Ett glädjande faktum är att Nyköpingsborna mer och mer blivit medvetna om klubbens existens, och att klubbens arbete uppskattas av det stora flertalet.

Årsmötet beviljade 1947 års styrelse ansvarsfrihet, samt valde följande styrelse för år 1948:

Ordförande: Överkonstapel S. Lillieroos.
Sekreterare: Sergeant T. Nyrén.

Skattmästare: Herr S. Hellberg.

Klubbmästare: Herr F. Gustavsson.

Ledamöter: Direktör K.-G. Kanderup och herr S. Gunnarsson.

Suppleanter: Sergeant R. Brandels och herr G. Gandéus.

Revisorer: Herrar G. Fornander och L. Strömberg.

Klubben avhöll sin årsfest lördagen den 14 februari 1948. Standard Hotells festvåning hade smyckats på ett mycket trevligt sätt. Dekorationerna utgjordes naturligtvis av motiv ur hundsporten. Nye klubbmästaren begick sin premiär som nöjespappa på ett synnerligen förtjänstfullt sätt. Allmänna meningen var att en trevligare fest kunde ej ens tänkas.

Förutom supé och dans bjöds på en utmärkt underhållning. Särskilt uppskattades en s. k. radiounderhållning, där herrar R. Brandels och S. Gunnarsson med grammofonens hjälp lät det gångna året passera revy. Fänrik L. Kjellström sjöng glada visor till luta. Damsektionen avhöll en auktion, där färdigställda arbeten auktionerades bort. Många vackra dukar, kuddar m. m. gick under klubban. Hela förtjänsten av auktionen går till damsektionens kassa, och den kassan skall användas till inredning av klubbstugan m. m. Heder åt våra duktiga damer!

För första gången sedan klubben bildades ägde en prisutdelning rum i samband med årsfest. Prisutdelningen förrättades av direktör K.-G. Kanderup, som i samband därmed uttalade sin glädje över klubbens framgångar. Framgångsrikaste tävlings- och utställningshundar tilldelades priser. Bland tävlingshundarna placerade sig Schäfergårdens Brio främst, följd av Stumpan, Ray, Schäfergårdens Blixt och Iwo Excelsior. Bästa utställningshund blev Vallgård Ketti. Nyköpingsavdelningens nyinstiftade diplom tilldelades samtliga hundar, som under år 1947 vid officiell tävling erhållit uppflyttning till högre tävlingsklasser.

Fruarna Lillieroos, S. Gustavsson, Nyrén, Ekholm och Gudmundsson samt fröknarna Ahlgren, Åsing, M. Lillieroos, B. Lillieroos och Ljunggren blomsterhyllades för det enastående arbete de nedlagt i samband med vår officiella tävling. Var sin blomsterbukett erhöles också klubbens flitigaste instruktörer, herrar Brandels och Gunnarsson. Herr L. Strömberg fick mottaga priset till flitigaste dressyrkurs-

deltagare. Också hurrades det för pristagarna så att taket höll på att lyfta sig.

Dansen fortsatte i bästa gemyt till framemot småtimmarna. Som avslutning samlade klubbens ordförande festdeltagarna och framförde till klubbmästaren, nöjeskommittén, damsektionen och övriga närvarande ett hjärtligt tack för en synnerligen trevlig årsfest. Han påminde om att det var våra hundar, som var anledningen till den trevliga samvaron samt utbringade ett fyrfaldigt leve för hundsporten och hunden. Så om våra kolleger runt om i landet vid pass kl. 0.30 söndagen den 15/2 »hörde något som i luften surrade, så var det Nyköpingsavdelningen som hurrade».

Så skildes vi, och var och en gick hem till sitt, ett trevligt minne rikare.

Och det har blivit vardag igen. Arbetet inom Nyköpingsavdelningen fortsätter. Vi äro medvetna om de svårigheter vi ha att räkna med under år 1948. Vi skola göra vad som på oss ankommer för att jämna vägen. Vi hoppas livligt, att vi även under år 1948 få tillfälle att såsom förut träffas vid tävlingar och utställningar.

Slutligen tillönskas SBK:s medlemmar och lokalavdelningar ett lyckosamt och framgångsrikt 1948.

Nyr.

Karlstads-avdelningen

Arets första draghundstävling har hållits på regementet i år. 11 deltagare ställde upp, 3 damer och 8 herrar, och 4 utgick. Tävligen var mycket krävande i *snöyran* och den *djupa snön*. Både *damer* och *herrar* körde samma bana, som mätte 1 mil med start och mål förlagda till regementets hundgård.

Överlägsen segrare i herrklassen blev furir H. Lundberg, Karlstad, med Kent, som avverkade milen på 56 min. I damklassen segrade Gunilla Sandström, Karlstad, med Jigger på tiden 1.32,00. Hundar höll deltagarna själva med, men pulkor lånades i en del fall ut vid regementet. Pulka med last vägde 40 kg. Nästa tävling, som blir DM, kommer *antagligen* att hållas redan på söndag i Karlstad. Resultat: *Herrar*: 1) Kent, förare H. Lundberg, Karlstad, 56,00, 2) Sappo, S. Simonsson, d:o, 1.03,30, 3) Ruffo, S. Svanberg, d:o, 1.12,30, 5) Kenzy, S. Johansson, Molkom, 1.53,00. *Damer*: 1) Jigger, Gunilla Sandström, Karlstad,

1:32,00, 2) Tossan, Maj-Lis Littorin, d:o, 1.46,00.

Domare i tävlingen den 16.11 —47, var K. Nelander, Arvika, M. Wikström, Arvika, I. Stålbom, Karlstad.

Som instruktör har Helmer Lundberg och Erik Svanby fungerat.

Vandringspriset erövrades första gången av Karlstad.

E. S—g.

Malmö-avdelningen

SBK:s Malmöavdelning avhöll sitt ordinarie årsmöte torsdagen den 19 febr. i restaurant Palladiums festvåning under praktiskt taget hundra procentig anslutning från medlemmarnas sida. Herr S. A. Skantz valdes att leda kvällens förhandlingar, varefter stadgeenliga ärenden snabbt avverkades. Förre ordföranden herr Ragnvald Nordén hade av sagt sig återval, och till ny ordförande valdes enhälligt köpman H. A. Fogelberg, som f. ö. på sin tid grundade såväl Malmöavdelningen som lokal-föreningarna i Hälsingborg och Lund. Det är med största tillfredsställelse vi konstatera, att herr Fogelberg ville åtaga sig ordförandeskapet, ty vad han inte vet om hundar och hundsport är väl knappast värt att veta, och under hans ledning ser således Malmöavdelningen framtiden an med tillförsikt. Arbetsprogram för året är under utarbetande och blir färdigt under februari månad för att därefter snarast sändas ut till samtliga medlemmar. Vill så en huld försyn ordna med att valpsjukan avtager så mycket att vi åter kunna få börja med våra kurser i appelldressyr och mera avancerad träning, ligger allting klart även för dessa kurser, som således kunna sättas igång omedelbart.

Den nya styrelsen fick följande sammansättning: köpman H. A. Fogelberg ordf., direktör Nils Cavell v. ordf., mantalsskrivare Börje Sjöholm sek. och kassör, herr Egon Törnberg klubbmästare samt hrr Egon Björkqvist, Algot Magnusson och Knut Skantz för handhavande av det praktiska arbetet med kurser, tävlingar o. dyl. Suppleanter blevo hrr S. A. Skantz och Harald Spåhl.

Kvällen slöts med angenämt samkväm varunder olika medlemmar bidrogo till trevnaden med sång och historier. Ja, man berättade t. o. m. om en hund, som sökte trolla bort värmen efter sin olovliga visit i en av familjens få-

Bestämmelser

för

Varbergs Hundvänners Vandringspris

Instiftat 1946

§ 1.

Priset, som är ett vandringspris, är avsett att uppmuntra brukshundarbetet.

§ 2.

Tävlan om priset sker en gång årligen vid SBK:s Varbergsavdelnings bruksprov, då så-

töljer genom att sitta på golvet och blåsa på kudden, när familjen helt plötsligt kom hem. Så nog finns det kloka hundar alltid!

N. C.

*

Söndagskvällen den 8 februari hade en livsglad samling hundägare samlats på Palladium för att begå Brukshundklubbens årsfest. Trots att det ännu inte är så länge sedan stadens hundägare hade att punga ut med den obligatoriska femtilappen till hundskatten (ack ja!), lade detta inte sordin på stämningen, som hela tiden var på höjdpunkten. Hundarna själva hade inte fått följa med utan denna gång var det blott deras hussar och mattar, som samlats för att roa sig själv och varandra. Av den glada festen att döma var det nog inte

dant anordnas, och utdelas till den hund eller tik, som, oavsett grupp eller klass, utför dagens bästa resultat enl. beräkningen

$$100 \times \frac{B}{A}$$

varvid A = klassens högsta möjliga poäng
B = erhållen poängsumma allt beräknat efter gällande prövningsordning.

§ 3.

Tävlan om priset är nationell och utdelas detsamma utan särskild anmälan.

§ 4.

Segrande hunds ras, namn; och stamboknummer samt ägarens namn skola ingraveras på priset jämte årtalet för erövrandet.

§ 5.

Önskar den tävlande själv förvalta priset intill nästa tävling är han skyldig att 14 dagar före Varbergsavdelningens höstbruksprov översända detsamma till SBK:s Varbergsavdelning.

§ 6.

Den hund, som, oberoende av ordningsföljden, först erövrar priset tre gånger, blir för alltid dess ägare.

så värst många klubbmedlemmar, som dagen efter orkade upp i arla morgonstund för att lufta respektive jockeyar. Somliga av deltagarna kom »somedom var» medan en del andra föredragit att »utkläda sig å det oigennämligaste». Söta fru Astrid Magnusson uppträdde för förebyggande av alla eventuatliteter som barmhärtig samaritissa, medan hennes make Algot Magnusson och hr Egan Björkqvist var rysansvärda att skåda. Bland andra glada och fryntliga hundmän och -kvinnor såg vi Egon Törnberg och sekreteraren Börje Sjöholm, medan veterinär UlrikaBorg från Arlov diskuterade hund med kennelmannen Erik Elofsson från Hindby. Upprottet skedde så småningom, och de fyrbenta vännerna därhemma undrar nog varför att den sedvanliga kvällspromenaden dröjde så länge.

Nica.

Importerade schäferhunden

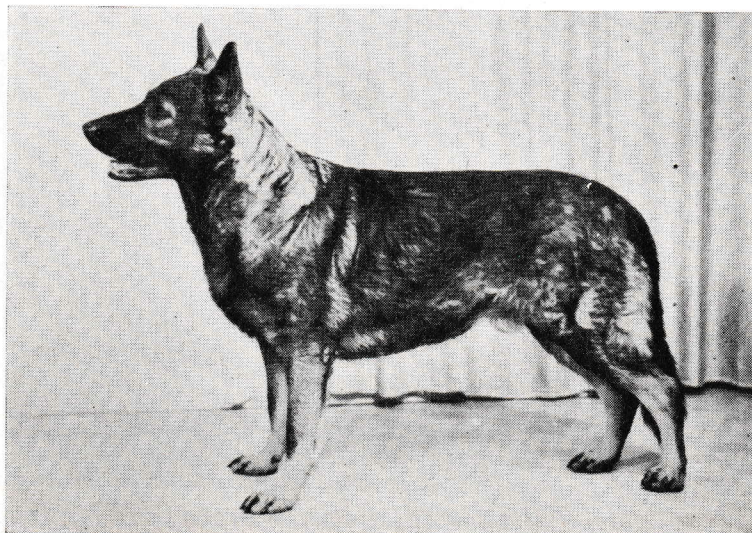
ALADDINS DINGO

DskHSB 111820

står till avelstjänst för passande tikar

Härstamning:

Fader: Baldur vom Befreiungsplatz SZ 508689 SchH 111 MH 1 Guldmedalj 1941	Sigbert Heidegrund SZ 453235 ZPr	Odin von Stolzenfels SZ 406023 ZPr
		Dina v d Webbelmannslust SZ 394373 SchH 1
	Berna zur Saarkante SZ 467070	Claus vom Ueberfunder SZ 432818 ZPr
		Alda zur Saarkante SZ 435368
Moder: Itta von der Buchenhöhe SZ 560682 Korad till avel 1944—1945	Sigbert Heidegrund SZ 453235 ZPr	Sieger Odin von Stolzenfels SZ 406023 ZPr
		Dina v d Webbelmannslust SZ 394373 SchH 1
	Doris von der Autobahn SZ 521383 SchH 1	Odin von Busecker Schloss SZ 463301 PH
		Buche von Scharnetzky SZ 446384 SchH

Hänvändelse till SBK:s avelsråd eller ägaren Hälsovårdsinspektör
 Nils Jacobsson, Fredsgatan 23, Sundbyberg
 Telefon: 28 59 23

Kennel
av
Åsabo
Special-
uppfödning
av
**Schäfer-
hundar**

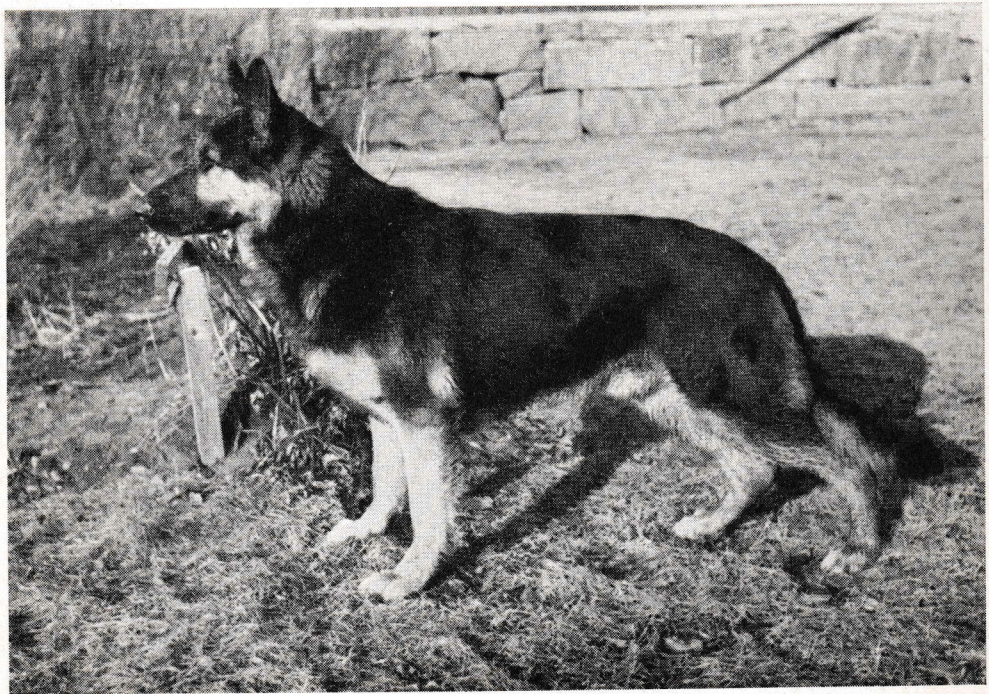

Champion **NESTOR** von der **NATTERNBURG** och
importerade **JOGGI** von der **ELFENWIESE**

stå till avelstjänst för passande tikar

Direktör **HENRIK ANDREASSON** — M ö l n d a l

Tel. Kenneln: Frillesås 68 — Göteborg 27 03 17

Nyimporterade **JOGGI** von der **ELFENWIESE** SHSB nr 97450 f 28 maj 1945, e Erlo von Erlenmoos SHSB 85076, u Cilla von Etzliberg SHSB 83627. Svart och gul. Uppf herr Martin Gredig, Langacker, Schweiz, står till avelstjänst. Äg direktör Henrik Andreasson, Mölndal, innehavare av Kennel av Åsabo, Lyftabro, postadress Frillesås, telefon Frillesås 68 och Gbg 27 03 17.

E. Olofssons Boktryckeri AB, Stockholm 1948

Lösnummerpris 1 krona